RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 223.386 van 6 mei 2013
in de zaak A. 202.745/IX-7494

In zake : Remi ZEEUWS
wonend te 3040 Huldenberg
Nijvelsebaan 31 A
waar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST,
vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Thomas Dreier
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpsesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 december 2011, strekt tot de nietigverklaring van "de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure [van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise] te hernemen", evenals van "de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise".

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 218.894 van 16 april 2012 is de vordering tot schorsing van "de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte

bevorderingsprocedure [van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise] te hernemen" verworpen.

De verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 maart 2013.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker en advocaat Thomas Dreier, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De feitelijke gegevens van de zaak zijn uiteengezet in het tussenarrest nr. 218.894 van 16 april 2012.

Aanvullend dient te worden vermeld dat de verzoeker op 3 mei 2012 een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 maart 2012 waarbij de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise wordt ingetrokken (zaak A. 204.723/IX-7655). Deze zaak is nog hangende.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

A. Pleitnota

4. De verzoeker legt ter terechtzitting een pleitnota neer.

5. De verwerende partij vraagt om deze pleitnota uit de debatten te weren.

Beoordeling

6. Het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voorziet niet in de mogelijkheid om een pleitnota als een processtuk neer te leggen. Het is de partijen echter wel toegestaan om nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de ontvankelijkheid en/of de gegrondheid van de vordering, aan de Raad van State ter kennis te brengen. In zoverre de door de verzoeker neergelegde pleitnota op dergelijke feiten betrekking heeft, kan ze dan ook bij de zaak worden betrokken. In zoverre de pleitnota geen betrekking heeft op dergelijke feiten, maar de neerslag vormt van de uiteenzetting ter zitting, wordt ze niet als een processtuk,

maar als een loutere inlichting in aanmerking genomen.

B. Verzoek tot verdaging van de behandeling van de zaak

7. De verzoeker vraagt ter terechtzitting dat de behandeling van de zaak zou worden verdaagd. Hij voert daarvoor twee redenen aan. Vooreerst stelt hij dat de zaak A. 204.723/IX-7655, waarover nog geen auditoraatsverslag is opgesteld, nauw verweven is met de "vooruitgeschoven" voorliggende zaak. Hij besluit daaruit dat de behandeling van de voorliggende zaak dient te worden uitgesteld totdat de uitslag van "de zaak die vertraging heeft opgelopen" gekend is. Voorts laat de verzoeker gelden dat de normale termijn om een pleidooi voor te bereiden 15 dagen bedraagt, terwijl hij pas op 15 maart 2013 de oproep voor de zitting van 25 maart 2013 heeft ontvangen. Ook dit is volgens hem een reden "om in deze complexe zaak de debatten te heropenen".

Beoordeling

8. De zaak A. 204.723/IX-7655 betreft het beroep tot nietigverklaring dat de verzoeker bij de Raad van State heeft ingesteld tegen de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 maart 2012 waarbij de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise wordt ingetrokken. Zoals hierna onder randnummer 13 zal worden vastgesteld, heeft de uitslag van dat beroep geen enkel gevolg voor de voorliggende zaak. De behandeling van de voorliggende zaak dient dan ook niet te worden uitgesteld totdat de uitslag van dat beroep gekend is.

Het auditoraatsverslag over de voorliggende zaak werd opgesteld met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement. Volgens de versnelde rechtspleging waarin deze reglementaire bepaling voorziet, roept de voorzitter de partijen op om "op korte termijn" voor hem te verschijnen. In het licht van deze versnelde rechtspleging kan

niet worden aangenomen dat de verzoeker, doordat hij de oproeping voor de terechtzitting pas op 15 maart 2013 heeft ontvangen, onvoldoende de mogelijkheid zou hebben gehad om de terechtzitting van 25 maart 2013 voor te bereiden, tijdens dewelke het debat beperkt is tot de eenvoudige bevinding van het auditoraatsverslag dat het voorwerp van het beroep is teloorgegaan.

Verzoekers vraag tot verdaging van de behandeling van de zaak wordt dan ook verworpen.

V. Teloorgaan van het voorwerp van het beroep

9. Het voorwerp van het voorliggende beroep tot nietigverklaring is tweeledig: vooreerst "de afwijzende beslissing om de in 2001 aangevatte bevorderingsprocedure [van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise] te hernemen" (hierna: de eerste bestreden beslissing) en voorts "de daaruit blijkende weigering om verzoeker te bevorderen tot eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise" (hierna: de tweede bestreden beslissing).

A. Eerste bestreden beslissing

10. De verzoeker leidt het bestaan van de eerste bestreden beslissing af – met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State – uit het stilzitten van de verwerende partij gedurende vier maanden na zijn aanmaning van 26 juli 2011.

In zijn aanmaningsbrief van 26 juli 2011 heeft de verzoeker aan de verwerende partij gevraagd om "de aangevatte benoemingsprocedure af te sluiten".

11. Artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State luidt als volgt:

> "Wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en er bij het verstrijken van een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de haar daartoe door een belanghebbende betekende aanmaning geen beslissing is getroffen, wordt het stilzwijgen van de overheid geacht een afwijzende beslissing te zijn waartegen beroep kan worden ingesteld. Deze bepaling doet geen afbreuk aan de bijzondere bepalingen die een andere termijn vaststellen of aan het stilzwijgen van de administratieve overheid andere gevolgen verbinden".

Krachtens deze wetsbepaling ontstaat een aanvechtbare fictieve weigeringsbeslissing wanneer een administratieve overheid verplicht is te beschikken en zij bij het verstrijken van een termijn van vier maanden, te rekenen vanaf de aanmaning die zij daartoe vanwege de belanghebbende heeft ontvangen, geen beslissing heeft genomen. Het al dan niet tot stand komen van een dergelijke fictieve weigeringsbeslissing moet dan ook bij het verstrijken van de voormelde termijn worden beoordeeld.

12. Te dezen heeft de staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die bevoegd is voor het Openbaar Ambt, met een brief van 28 september 2011 aan de verzoeker meegedeeld dat de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise "terug [zal] worden opgenomen, nu de nieuwe taalkaders in werking zijn getreden op 10 augustus 2011".

Aldus heeft de verwerende partij weliswaar aangekondigd dat zij terug stappen zou zetten in de aangevatte bevorderingsprocedure, maar heeft zij daadwerkelijk nog niets beslist, niettegenstaande zij daartoe verplicht is, zodat vier maanden na verzoekers aanmaning met toepassing van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een fictieve weigeringsbeslissing om de bedoelde bevorderingsprocedure af te sluiten, tot stand is gekomen.

Deze fictieve weigeringsbeslissing is het eerste onderdeel van het voorwerp van het voorliggende beroep.

13. Met een brief van 9 maart 2012 heeft de voornoemde staatssecretaris vervolgens aan de verzoeker evenwel meegedeeld dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 8 maart 2012 heeft beslist de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise in te trekken en derhalve af te zien van de voormelde bevorderingsprocedure. Als reden daarvoor wordt opgegeven dat de desbetreffende functie sedert de vacantverklaring zodanig is geëvolueerd dat de vereisten die in 2001 werden gesteld niet meer actueel zijn.

De verwerende partij heeft aldus uitdrukkelijk een eindbeslissing genomen over de bevorderingsprocedure van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise.

Deze uitdrukkelijke eindbeslissing is in de plaats gekomen van de bestreden fictieve weigeringsbeslissing om de bevorderingsprocedure af te sluiten.

De omstandigheid dat deze eindbeslissing nog het voorwerp uitmaakt van een beroep tot nietigverklaring dat door de verzoeker bij de Raad van State werd ingesteld, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de verwerende partij met die beslissing onmiskenbaar te kennen heeft gegeven niét te weigeren de voormelde bevorderingsprocedure af te sluiten. Met andere woorden: louter door het nemen van die eindbeslissing, ongeacht de wettigheid ervan, heeft de verwerende partij laten blijken niet te weigeren de bevorderingsprocedure af te sluiten. Het feitelijk gegeven van de eindbeslissing volstaat daartoe. Een eventuele nietigverklaring verandert niets daaraan.

14. Ter terechtzitting betoogt de verzoeker dat indien de Raad van State artikel 14, § 3, van zijn gecoördineerde wetten in die zin zou interpreteren dat

de overheid stukken van na de datum waarop de fictieve weigeringsbeslissing tot stand is gekomen, kan overleggen om aan te tonen dat de fictieve weigeringsbeslissing van 26 november 2011 niét tot stand is gekomen, dit een schending inhoudt van de formele motiveringswet en van het verbod van retroactieve werking van besluiten, alsook van het gelijkheidsbeginsel. Met betrekking tot de schending van het laatstgenoemde beginsel dient er volgens de verzoeker een prejudiciële vraag te worden gesteld aan het Grondwettelijk Hof.

Verzoekers redenering kan evenwel niet worden bijgevallen en aan zijn verzoek tot het stellen van een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof kan geen gevolg worden gegeven. Anders dan de verzoeker veronderstelt, neemt de Raad van State immers niét aan dat op 26 november 2011 geen fictieve weigeringsbeslissing is ontstaan omdat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een stuk overlegt waaruit blijkt dat zij op 8 maart 2012 de vacantverklaring van de betrekking van eerste attaché, expert van hoog niveau, bij het Brussels Centrum voor Voedingsmiddelenexpertise heeft ingetrokken. Verzoekers redenering en voorgestelde prejudiciële vraagstelling mist derhalve feitelijke grondslag. Vier maanden na verzoekers aanmaning is wel degelijk een fictieve weigeringsbeslissing ontstaan, maar dit neemt niet weg dat de Raad van State dient vast te stellen dat die fictieve weigeringsbeslissing definitief heeft opgehouden voort te bestaan doordat op 8 maart 2012 een beslissing is genomen waarmee de verwerende partij uitdrukkelijk heeft aangegeven niet te weigeren een eindbeslissing over de kwestieuze bevorderingsprocedure te nemen.

15. Die laatstgenoemde vaststelling leidt tot het besluit dat het voorliggende beroep het eerste onderdeel van zijn voorwerp definitief heeft verloren en dan ook onontvankelijk is voor zover het strekt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing.

B. Tweede bestreden beslissing

16. De tweede bestreden beslissing is een impliciete beslissing die de

verzoeker vervat ziet in de eerste bestreden beslissing. Aangezien hiervóór werd vastgesteld dat de eerste bestreden beslissing thans niet meer bestaat, moet worden besloten dat ook de tweede bestreden beslissing is teloorgegaan.

Het voorliggende beroep heeft derhalve eveneens het tweede onderdeel van zijn voorwerp definitief verloren en is dan ook onontvankelijk voor zover het strekt tot de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing.

VI. Kosten van het beroep

17. Aangezien het teloorgaan van het gehele voorwerp van het beroep moet worden toegeschreven aan de voormelde beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 maart 2012, is het gepast de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 mei 2013 door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Geert Debersaques,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Vera Wauters,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Vera Wauters	**André Vandendriessche**